

Statens skove i Naturparken

Naturparken rummer 9 statsskove, Ryget Skov, Ganløse Orned, Nyvang, Terkelskov, Farum Lillevang, Ganløse Eged, Slagslunde Skov, Krogenlund og Uggeløse Skov, samt et lille hjørne af Nørreskov. De administreres af Naturstyrelsen Østsjælland, som bl.a. indeholder det gamle statsskovdistrikt, der har skiftet navn efter flere fusioner af statsskovdistrikterne. Der er kun ganske få små private småskove. Naturstyrelsen Østsjælland administrerer alle statens naturarealer i Vest- og Nordvestegnen fra Tokkekøb Hegn til Ølsemagle Revle ved Køge. Kontoret ligger ved Store Hareskov i Værløse.

Navneskiftet er ikke blot et forsøg på popularisering, men er udtryk for et reelt skift i Statens måde at drive skovene på – og de åbne naturarealer, man efterhånden har erhvervet. Staten har i højere grad påtaget sig opgaven at fremme friluftslivet af hensyn til befolkningens trivsel og helbred, ligesom man har en forpligtelse til at fremme naturindholdet i skovene.

Derfor er skovdriften omkring hovedstaden i høj grad lagt an på publikum i dag, selv om de økonomiske midler er begrænsede og regeringen

pålægger Naturstyrelsen at drive arealer rationelt.

Man har nu inddelt skovene i stillezoner, friluftssoner og facilitetszoner. Vi har alle typer i Naturparken, hvor Ganløse Eged og en del af

Ryget Skov er stillezone. Publikumsfaciliteter indrettes normalt i facilitetszonerne, mens stillezonerne friholdes for organiserede idrætsarrangementer bortset fra nogle orienteringsløb.

Driften er under omlægning fra tidligere tiders renafdrift i plantninger af ensartede træer til plukhugst i selvsåede blandings-skove. En del træer skal blive liggende og rådne af hensyn til fugle- og insektlivet. Det vil langsomt ændre skoven fra de hidtidige velordnede bøgeskove (på billedet ahorn) med slanke stammer og anemoner og mørke granskove til en mere jævn grød af

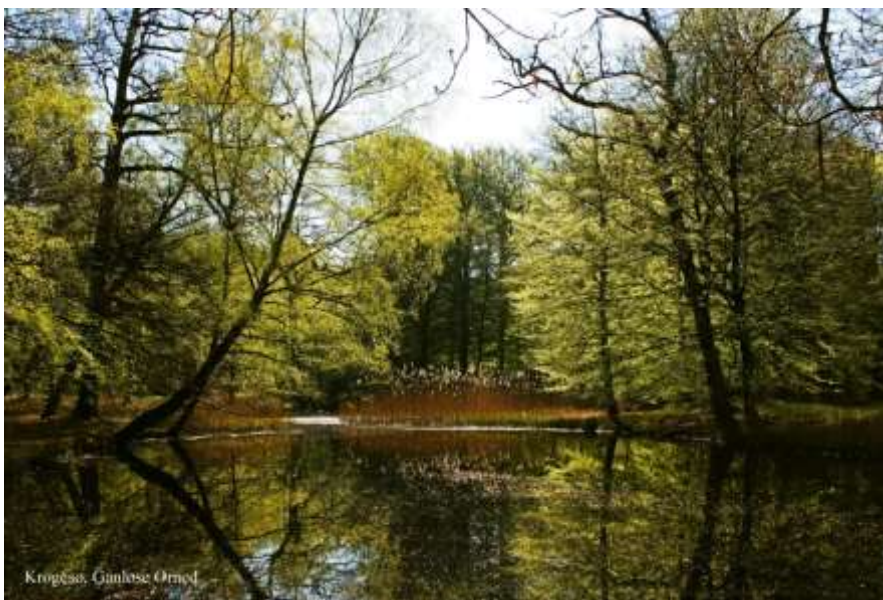

bevoksning, fortrinsvis danske løvtræer. Man tilstræber dog forskellige sammensætninger af blandingskov.

Man må håbe, at nogle gammeldags bøgeskove med anemoner bliver bevaret uden grenrod i bunden for at bevare det, som gjorde de danske bøgeskove berømte.

Der skoves med store skovningsmaskiner af fremmede entreprenører. Maskinerne må for at opretholde certificeringen af skovdriften (efter FSC og PEFC) kun køre i faste spor for at undgå at ødelægge hele underskoven og jordbunden. Desværre gør maskinerne også tit publikumsstierne ufremkommelige, når der køres i det våde vinterhalvår, og hvor det vil blive uforholdsmæssigt dyrt at indrette entreprenøraftalerne efter vejret.

Granskovene var ofte plantet i drænede moser, hvor rødgranerne har vist sig urentable. De fældes helt i disse år og drænene sløjfes, så man opnår en nødvendig naturgenopretning med en række værdifulde levesteder for flora og fauna – og også en mere attraktiv skov med naturlige lysninger.

Naturstyrelsen driver også en del af den åbne Mølleådal, herunder Småøerne, hvor der er tale om decideret naturpleje. Det skotske højlandskvæg, som går mange steder i Naturparken, tilhører normalt Naturstyrelsen og går om vinteren ved Herstedhøje.

Driften af Natura 2000-området sker i henhold til plejeplanen for området. Der gøres en stor indsats med pleje af engene i Mølleåens tunneldal, herunder Klevad Eng og Småøerne.

Brugen af skovene giver problemer mellem nogle af brugergrupperne, hvor mountainbikes og heste opmudrer og ødelægger de små trampestier, så de ikke kan anvendes af fodgængere uden gummistøvler og almindelige cyklister. Mountainbikes er tilladt på linje med almindelige cyklister, da man ikke har nogen sondring i lovgivningen. Distrikterne kan derfor ikke forbyde dem uden at udelukke de almindelige cykler – og det vil ikke være i overensstemmelse med ønsket om at få flest muligt ud i skovene. Løsningen er derfor separate ruter for mountainbikes aftalt med deres foreninger, som det er sket i Nørreskoven og Hareskoven. Det er desværre ikke sket nogen steder i Naturparken. Til gengæld er der indrettet ridestier i flere af de mest brugte skove. Desværre har vi pt. reelt ikke anden mulighed end at bede om separering og så i øvrigt anbefale grupperne at tage hensyn til hinanden, som det er lykkedes for mountainbike-foreningerne. Alle har lige ret til naturen, og nogle af motionisterne – og dem er der mange af – bliver antageligt en dag ”det grå guld” i FNV, som vil bevare naturen.

Troels Brandt, februar 2015